

Lale Bahçesi 13

– AliKemal · 05 Mart 2016

Elleri zincirle bağlanmış olan İsmail ve refakatçisi iki jandarma eri ile küçük rütbeli bir astsubay, hemşirenin peşi sıra psikiyatri servisinden içeri girdi. Koridor boyunca ilerleyerek servisin sonundaki kapalı bir kapının önüne geldiler. Hemşire cebinden çıkarttığı anahtarla kapıyı açarak onu yatacağı bölmeye götürdü.

"Burası odanız..."

İsmail:

"..."

Hemşire:

"Pijamalarınızı giyin!"

İsmail:

"..."

Hemşire:

Elbiseler, içerdeki dolaba!

İsmail:

"..."

Hemşire:

Çakı bıçak yasak!

İsmail:

"..."

Hemşire:

Gelin servisi dolaşalım...

İsmail:

"..."

Hep birlikte çıkararak dolaşmaya başladılar.

Hemşire:

"Burası tuvalet..."

İsmail:

"..."

Hemşire:

"Burası uğraşı odası... Ziyaretçilerin girmesi yasak!"

İsmail:

"..."

Uğraşı odasına girdiler. Onları bir kaç diğer mahkum hasta karşıladı.

Hemşire:

"Bunlar diğer hastalarımız... Bu da... Sahi, adınız ne?"

İsmail:

"..."

1.Hasta:

"Hoş geldin! Geçmiş olsun!"

İsmail:

"..."

2. Hasta:

"Hastalığın ne?"

İsmail:

"..."

3.Hasta:

"Nerelisin?"

İsmail:

"..."

Hemşire:

"Gelin Doktor Ahmet ile tanışın..."

İsmail:

"..."

Doktor odasına gidip, kapıyı tıklatarak içeri girdiler. Astsubay, elinde taşıdığı evrakları doktorun önüne bıraktı.

"Mahkum, artık size emanet doktor bey!"

Dr.Ahmet güldü. "Emanet edilecek daha iyi şeyler de bekleriz.",

Astsubay onun esprisini anlayamadı. "Bu iki asker, mahkumu bekleyecek. Günde altı kez nöbet değişimi olacak."

Dr. Ahmet gene gülümsedi. "Prosedürü biliyorum. Alıştık," diyerek onun daha fazla konuşmasına mani oldu.

Astsubay, "O halde ben müsaadelerinizle gidiyorum," diyerek oradan ayrıldı.

Doktor iki ere dışarıda beklemelerini rica etti. "Hastayla baş başa görüşmem gerekiyor da..."

İki er de çıktılar.

Dr. Ahmet, İsmail'e döndü.

"Oturun!"

İsmail:

"..."

Dr. Ahmet:

"İnsanlardan baskı mı gördünüz?"

İsmail:

"..."

Dr. Ahmet:

"Onlardan nefret ediyor musunuz?"

İsmail:

"..."

Dr. Ahmet:

"Onlara, intikam almak için bir zarar verir misiniz?"

İsmail:

"..."

Dr. Ahmet:

"Kendinize bir zarar verir misiniz?"

İsmail:

"..."

Dr. Ahmet:

"Alkol bağımlısı mısınız?"

İsmail:

"..."

Dr. Ahmet:

"Sekse istek duyuyor musunuz?"

İsmail:

"..."

Dr. Ahmet:

"Konuşmayı sevmiyor musunuz?"

*

Lale, kendini zorla taburcu ettirdi. Servis doktoru ısrarla dikişlerinin alınacağı güne kadar yatması gerektiğine onu ikna etmeye uğraşmış, fakat Lale de, açık sözlülükle para durumunun yatmayı sürdürmek için uygun olmadığını ifade ederek taburcu işlemlerini yaptırmıştı. Bu işlemleri yapmak için kendi rızasıyla taburcu olduğuna dair bir belge almışlardı elinden.

Doktor, sıkı sıkıya tembihlerde bulundu. "Günlük kontrollere aksatmadan gelmelisin. Unutma, doğrudan buraya çıkıp beni bulacaksın..."

"Tamam doktor bey, hiç merak etmeyin, her gün gelirim."

Odasına geçerek bir süre yatağını boşaltarak toparlayan Sinem'i seyretti. Sonra, bekleme salonuna geçerek Sinem'le birlikte Metin'i beklemeye başladılar. Metin, Çiğdem'in mahkemedeki duruşması için

sabah erkenden gitmişti ve hala dönmemişti.

*

Canan ile Dilber, Canan'ın odasında bir araya gelmişlerdi. Konuşageldikleri konunun devamında, Dilber, "O, mükemmel bir insandı..." diye tamamladı sözünü.

Canan, kızarak, "Neden psikiyatride yatıyor, öyleyse?" diye çıkıştı.

Dilber, "Hazırlanmak için! O, elinden tutup yanımda götürmek istediğim tek erkek; orada, bunun için hazırlanıyor," diye karşılık verdi.

Canan, "Neden çok seviyorsun onu, bilemiyorum! O bir katil yahu! Yarın, birgün seni de öldürürse şaşmam vallahi..." diyerek söylenmeyi sürdürdü.

"O, kendi var oluşunun nedenini bulmuş ve bulduğu şeyden emin olmuş birisi. Benim ki, sadece ona ayak uydurmaya çabalamaktan ibaret. Benim için asıl olan, onun beni seviyor olması. Allah'ım, ne kadar şanslıyım, bunun için!"

"Öyle mi?"

"Evet. O, ölümlü bedenler gibi değil, bir Tanrı gibidir..."

Canan, "inanamıyorum sana yahu!" diye inledi. "Böyle düşündüğünü bilseydim, yemin ederim ki, babişkoya tık onu içeri, bir daha da çıkarma, diye dil dökerdim!"

Dilber, soğukkanlılığını koruyarak, "babişkonu da, seni de kafalayıp serbest bıraktırdım kendimi ya, ona bak sen! İsmail ne yapmışsa ve ne yaparsa onun arkasındayım daima. Babasını tek başına mı öldürmeye kalkıştı sanıyorsun?"

Canan hayretler içinde, "hadi, ben de karıştım, yardım ettim İsmail'e de de, hemen telefon edip polis çağırayım!" diye söylendi.

Dilber, "evde yalnız olduğumuzu unutma! Telefona yürürken daha, işini bitiririm senin!"

Canan şaşkınlıktan, "a-a!" diye diye ağzı açık kalakaldı.

Dilber sürdürdü. "Evet! O, babasını bıçaklarken ben de adamın arkasından kollarını tuttum."

"Hadi be! Bir erkek çocuğunun aynı şekilde kollarından tutmaya kalkışsan tutar, duvara savurur seni!"

Dilber, "Öyle mi sanıyorsun?" diyerek kalktı arkadaşının üstüne atladı, onu altına alarak kısırmaya çalıştı. "Senin kollarını bacaklarını bir bağlayayım da gör neler hyapacağım sana!"

Bu defa Canan silkelenip attı onu üzerinden, altına aldı.

Dilber, daha fazla tutamadı kendini, kikirddiyerek gülmeye başladı.

Canan, nihayet onun şaka yaptığını anlayabilmişti. O da gülerek boğuşmaya başladılar.

"Kafa mı kırıyordun benimle sabahtan beri?"

"Ne sandıydın ya, o sapığı hala sevdiğimi falan mı?"

"Of be! Rahatlayıverdim! Senin saçını başını yolmaz mıyım şimdi ben!"

Al takke ver külaha, gülüşerek, şakalaşarak boğuşmayı sürdürdüler.

*

Ayakkabıcı Metin ile Çiğdem, bekleme salonunun kapısından girdiklerinde hem Lale, hem Sinem birer sevinç çığı attılar.

"Geçmiş olsun ablacığım!"

"Geçmiş olsun kardeşim!"

"Sağolun!"

Sarmaş dolaş oldular.

Metin geçip bir kenara otururken, "inat edip çıkışını yaptırdın ha?" diye söylendi.

Lale, sempatik bir gülümsemeyle, "sizi iflas ettirmemek için Metin amca," dedi. "Serum filan vermiyorlar nasıl olsa; sabahları doktor bir gelip görünüyor, bir şey de yapmıyor... Sırf yatıyorum diye boşu boşuna dünyanın parası. Sıkıldım iyice... Siz niye geç geldiniz?"

"Bankada çok oyalandık, değil mi Çiğdem?"

Çiğdem başıyla onayladı.

"İki saatte sıra zor geldi. Haydi, vezneye gidip şu senin faturayı ödeyelim de rehin kalmaktan kurtaralım seni."

Kalktılar. Lale ile Sinem, Çiğdem'in iki yanına geçerek yürümeye başladılar. Lale, "Metin amcadan haberlerini her gün alıyorduk. Neler oldu, neler yaşadın, bi anlat!" dedi.

Çiğdem, ona, "evde anlatırız bol bol," diyerek karşılık verdi. "Sizin yanınıza gelmeden az önce babamı görmeye gittik ya, içeri sokmadılar."

"Sokmuyorlar. Yoğun bakıma girdiği ilk gün bi gösterdiler, hepsi o oldu. Ama, önümüzdeki hafta başında uyandırılabilirmiş. Servise alındığı zaman refakatçi olacağız ya, bol bol görürüz nasılsa."

*

Akşam yemeğinde hakim Sadık Tezel, "hah! Şimdi amca diyebilirsin işte," diyerek geldi masaya.

Dilber mahcup oldu. "Özür dilerim efendim! Orada bir an boş bulundum."

"Sorun değil! Olur öyle vakalar, Türk polisi yakalar!"

Canan, masaya servis yapmakla meşguldü. "Babişko deyince sayın yargıç de, diye beni de azarladın Babişko!" diyerek güldü.

Sadık Tezel, "öyle, o kürsüdeyken horoz benim!" dedi. "Evdeyken kedi kadar yolum olmadığına bakmayın siz, orada horozluğum tutar." Ciddileşerek Dilber'e döndü. "Ne kadar da temiz bir yüzün var be kızım; ne işin olur psikopatlarla senin?" diye sordu.

Babasının tabağına çorba doldurmakla meşgul iken Canan, "aynı zamanda da sapık," diye ekledi.

Hakim şaşırarak, "sapık emelleri de mi oldu sana?" diye sordu.

Dilber telaşlı, "bana değil efendim," diye atıldı. "Maalesef kız kardeşlerine..."

"Ne demek, yani öz kız kardeşlerine mi?"

"Evet!"

Hakim daha çok kızdı. "Yahu bir sapıkla ne işin vardı senin, Allah aşkına!"

"Ben bu yüzünü hiç bilmiyordum ki... Aynı orkestrada çalışıyorduk. Ben vokal yapıyordum, o da bas gitaristimizdi. Tanıdığımız bu kişiliğinin dışında bambaşka bir kişilikle tanıdım onu; böyle biri nasıl olabilir, hala aklım almıyor."

"Psikopatlar biraz öyle olurlar. Kız kardeşlerini de bilmiyor muydun?"

"Yok, emniyette tutulurken öğrendim onu; daha doğrusu bugün benimle birlikte yargıladığınız Çiğdem vardı ya?"

"E-e?"

"Nezarethanedeyken o anlattı her şeyi. Ablası ile küçük kardeşini taciz ediyormuş. Babası da bu yüzden evden kovmaya kalkışınca, adamcağızı bıçaklamış."

"Hayırsız evlat! Allah düşmanıma öyle bir evlat vermesin... Neyse haydi, yemeğimizi yiyelim biz." Masaya oturan Canan'a, "Anan hiç dönme de şöyle ağız tadımızla yemek yemeği sürdürsek, değil mi? Kadın kırk yıldır şöyle doğru dürüst bir çorba koymadıydı yahu," diyerek çorbayı kaşıkladı.

Canan, "çorba Dilber'den Babişko," dedi. "O yaptı."

"Çok güzel olmuş, eline sağlık kızım. En iyisi hiç gitme sen, devamlı burada kal."

"Gitsem de gelirim efendim sık sık, sizi çorbasız bırakmam."

"Efendim yok. Sadık amca!"

Mahkemede gösterdiği tepkiye benzeyen bir tepki olmuştu. Gülüştüler.

*

İsmail, adliye binasından beri başını önüne doğru kasmış, hiç oynatmamıştı. Oynattığı an başının içindeki her şey de oynuyor ve dayanılmaz bir sancı meydana çıkıyordu. Birkaç hap olurse, biliyordu ki, her şey düzelivercekti.

Küçük kareler şeklinde demir kafesli penceresi olan odasında iki ranza mevcuttu, fakat burada onu tek başına kilit altında tutacaklardı. Arkadaşı bekleme odasında oturup istirahat ederken kapının önünde dikilerek nöbet tutan diğer jandarma erinin de bir kulağı içerideydi. İki asker her saat başı değişerek nöbeti sürdürüyorlardı.

İsmail odadaki etajerlerin bütün çekmecelerini çekip kapatarak unutulmuş olabileceğini düşündüğü bir hap aradı. Bir kırık hap buldu çekmecelerden birinde, hemen ağzına atıp yuttu. Başka da yoktu; hayal kırıklığı ile geçip ranzasına oturdu. Kendi kendine bir şarkı mırıldanmaya başladı. "bir acayip bekleyiş.....sanki dakikalar yok yıllar geçiyor...beynimin aynasında...örümcekler bağlanmış hücrelerime...kokladığım çiçekler çoktan ölmüşler...beklenen kara tren gelmiyor artık...aldatılmış duygular isyan ediyor...gözümdeyse bir bakış tam tımarhanelik...oynatmaya az kaldı doktorum nerde...bir güzel kız yüzünden çıldıracağım...parlayan gökyüzünden düşen yağmurlarla ben eridim bittim...canlı bir cenazeyim kibrit kutularında yanar giderim...terelelli lelli lelli aşık oldum çılgın gibi...terelelli lelli lelli...hiç aklımdan çıkmıyor ki..." (Fatih Erkoç'un bir şarkısı)

O şarkıyı sürdürürken kapının kilidi açıldı. İçeri, boynunda asılı bir ilaç tablasında dağıtacağı ilaçlar bulunan hemşire ile onu korumak amaçlı olarak jandarma eri girdi. Hemşire, onu şarkı söylerken bulunca takılmadan edemedi. "O... beyimizin sesi çıkıyormuş meğer!"

İsmail, sustu.

Hemşire tabladan aldığı büyükçe bir beyaz hapi İsmail'e verdi. "Bu hapi iç hemen!"

Verilen, İsmail'in çok iyi tanıdığı bir haptı; dört beş tanesi ile rahatlayıvereceği uyuşturucu etkili bir haptı. Gözleri, ilaç tablasına kaydı. Orada, aynı haptan en az on tane gördü.

*